

30 hektar, som lovgivningen rummer på boligområdet, der tillader små andelsvirksomheder på op til tre boligheder med op til 15 deltagere i organisatorisk forstand at optræde som en forning og i skattemæssig forstand som et sameje?»

Svar (16/1 04)

Fødevarerministeren (Mariann Fischer Boel):

Landbrugsloven bygger på, at der skal være en beboelsesbygning på en landbrugsejendom. Der er umiddelbart ikke adgang til at opføre nye boliger på landbrugsejendomme under 30 ha, medmindre der foreligger tilladelse efter lov om planlægning eller der er udarbejdet lokalplan for bebyggelsen.

I forslaget til en ny landbrugslov er der foreslået, at der i et vist omfang skal være adgang til, at flere personer kan erhverve en landbrugsejendom i landzone i sameje, jf. forslagens § 16, stk. 3, der bl.a. giver adgang til, at et andelsbrug eller et bofællesskab kan erhverve en landbrugsejendom.

Der kan endvidere efter forslaget meddeles tilladelse til, at den kreds af personer, der kan erhverve en landbrugsejendom i sameje efter § 16, stk. 3, også kan få tilladelse til at erhverve ejendommen i en selskabskonstruktion, jf. forslagens § 21, nr. 3. Dette kan også ske efter den gældende landbrugslov.

På baggrund heraf finder jeg ikke, at der er behov for den foreslåede ændring af landbrugsloven.

Spm. nr. S 1407

Til justitsministeren (19/12 03) af:

Sandy Brinck (S):

»Vil ministeren i forlængelse af sit svar på spørgsmål nr. S 646 redegøre for, hvorvidt den såkaldte Glostrupmodel, hvor politiet påtager sig at fortsætte efterforskningen af en voldssag, selv om ofret ikke ønsker at anmelde sagen, også er tiltænkt, hvis volden er begået i det offentlige rum?»

Begrundelse

Spørgsmål nr. S 646 omhandler et overfald begået af partneren til en kvinde, hvor dette af Slagelse Politi betegnes som husspektakellignende, og i ministerens besvarelse lægges til grund, at ofret ikke ønskede at anmelde episoden. Glostrupmodellens sigte er netop, at politiet påtager sig rollen som anmelder i sager, hvor ofret – oftest kvinder – ved vold mellem par ikke ønsker at anmelde episoden.

Svar (13/1 04)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Retningslinier for politiets efterforskning og behandling af sager om vold i parforhold er fastsat i Rigsadvokatens Meddelelse nr. 5/2000 af 31. august 2000:

I retningslinierne beskrives de regler og hensyn, der generelt må iagttages ved behandlingen af sådanne sager, og retningslinierne er således ikke begrænset til at angå sager om vold begået bestemte steder, herunder i parrets hjem.

Det er i retningslinierne påpeget, at det ifølge retsplejelovens § 742, stk. 2, påhviler politiet efter anmeldelse eller af egen drift at iværksætte efterforskning, når der er rimelig formodning om, at et strafbart forhold, som forfølges af det offentlige, er begået, og at det derfor ikke alene vil bero på den forurettede, om der fra samfundets side skal gribes ind over for et voldsforhold.

Det anføres, at politiet – i tilfælde hvor der indgives anmeldelse om vold – har pligt til at indlede efterforskning, når der er en rimelig formodning om, at et strafbart forhold er begået, og at der derfor i sådanne tilfælde skal iværksettes en nærmere undersøgelse, herunder ved snarest muligt at foretage afhøring af anmelderen.

Om tilfælde, hvor politiet tilkaldes i forbindelse med voldsomme stridigheder mellem parterne i et parforhold, anføres endvidere, at den første opgave for politiet vil være at standse eventuelle håndgribeligheder og yde hjælp, hvis nogen er skadet. Det fremhæves, at politiet i sådanne situationer optræder både som mægler og som retshåndhævende myndighed, og at der ved politiets indgriben må tages hensyn til, at politiet ikke optræder på en måde, der er egnet til at optrappe en konflikt mellem parterne.

Hvis det er åbenbart, at den ene af parterne har været udsat for vold begået af den anden –